

имена смѣтка за *етимологичния* имъ произходъ и значение, и ако се оправдаатъ съ сегашния езикъ, удостоиватъ ги, да ги наричатъ славянски, ако ли нѣ — смѣтатъ ги за варварски, именно татарски или скандинавски. Обаче колко ще намѣрите и сега въ Русия, Ческо, Моравия, Славония имена, които не означаватъ нищо и нѣматъ никаква свързка съ езика. Нима народътъ има нужда да знае, какво значи Иванъ, Григоръ, Мария, Ваня, Гриша, Маша и пр.? Да прѣдположимъ, че реченитѣ български имена не сж означавали нищо, какво може да се заключи отъ тѣхъ за татаризма имъ? Слѣдъ това поражда се още единъ не по-малко важенъ въпросъ: пита се, въ такъвъ ли видъ сж ни оставили Византийцитѣ тия имена, както сж били произнасяни отъ тогавашния български народъ? Всѣки ще се съгласи, че не може да се отговори на това иначе, освѣнъ отрицателно; защото, „ако тѣ даже и по-послѣ сж извѣртали вече явно славянскитѣ и имащи значение и граматично произхождение български имена, толкова повече сж ги разваляли въ овиѣ врѣмена, когато сж били още по-малко запознати съ тоя народъ. „И такъ, именъ приведенныхъ изыскателей за настоящія, правоисанныя, приняты нельзя, а судить по звуку ихъ, худо толкуемому, *судий вздоръ*. — Это въ отношеніи къ слуху изыскателю“.

Слѣдъ тия изречения отъ общъ характеръ Венелинъ прѣминава къмъ разбора на самитѣ спори имена и веднага заявява, че който познава по-добъръ татаритѣ, нѣма ни най-малко сходство на тия имена съ татарскитѣ. Самъ той напрасно измѣнитъ единъ татарски молла, да го разпита за татарски имена, но въ полувеселото не намѣрише нито най-малка прилика съ българскитѣ. Впрочемъ нѣкое съзвучие, по нѣкога даже твърдѣ сполучливо съзвучие, може да се намѣри и между арабскитѣ и нѣмскитѣ имена, — какво слѣдва отъ туй? Обаче нека анализираме спорнитѣ имена по редъ (Венелинъ сжщо като Енгела не отдѣля личнитѣ имена отъ титлитѣ):

а) **Бу-** братъ да звучи по татарски? (Отъ раздѣлната чѣртица е явно, че В. съглежда въ името *братъ*).

б) **Batbajas**, иначе **Basilius** (Меш. рор. 457) е разваляно отъ *Баянъ*. И това име да има татарски произходъ? (Етимологията обаче не е показана изрично).

в) **Котрагъ**, *lis penes iudicem*, защото е загубило граматичното си значение; а мнѣнието че народътъ по туй име се наричалъ котраги или котригури е овехтѣла басня.

г) **Аспарухъ**. Гърцитѣ сж затъмнили значението на това име; ала то звучи като у южнитѣ славяни: *спякохъ, мнѣнохъ, конохъ, кожухъ* и проч. Ergo?

д) **Тербель** (Terbelis). Защо българитѣ(?) сж го нарекли тѣй, ще обясни она, който ни каже, защо поляцитѣ сж дали такива имена на Леха, Крава и Локѣтка и пр. Или не сж ли го прѣименували византийцитѣ? или нима нѣма славянски думи, които мнѣничко да ударятъ на Тербель?

е) **Тълець**. Етимологията на името е Венелину толкова ясно, щото той прибавя само иронично: „Покорный слуга“.

ж) **Боянъ**. Както вече Шритеръ забѣлзва, гърцитѣ прѣоборъчватъ по нѣкога Бояна и въ Паганъ, като употрѣбятъ π намѣсто б, и γз нам. я.